140 лет вместе. Россия — Болгария
Лучшие работы конкурса

140 години заедно. Русия — България
най-добрите творби на конкурса

При поддержке:

Социальный навигатор | Россия сегодня
Стандарт
ПГА ТУРС
МГАХИ им. В.И. Сурикова

140 лет назад солдаты Российской Империи плечом к плечу с болгарскими ополченцами сражались за независимость Болгарии от Османской империи, а битва на Шипкинском перевале стала одним из ключевых моментов в русско-турецкой войне и является памятным событием, символизирующим освобождение Болгарии после пятисот лет неволи.

И сейчас, спустя полтора столетия после тех кровопролитных событий, болгары и россияне чтут память павших воинов. Международный конкурс детского рисунка имени Нади Рушевой, «Социальный навигатор» МИА «Россия сегодня» и медиахолдинг «Стандарт» (Болгария) в 2017 - 2018 годах учредили конкурс «140 лет вместе. Россия-Болгария» для студентов творческих вузов и ссузов России и Болгарии.

В каталоге представлены лучшие работы художников, посвященные Болгарии и памятным сражениям за ее освобождение. Своими работами участники проекта показали мужество воинов, солидарность братских народов и выразили почтение к подвигу во имя мира.

~

Преди 140 години войниците на Руската Империя, рамо до рамо с българските опълченци са се сражавали за независимостта на България от Османската империя, а битката при Шипченският проход е станала един от ключовите моменти в руско-турската война и тя е едно паметно събитие, символизиращо освобождението на България след петвековно робство.

И сега, век и половина след тези кървави събития българи и руснаци почитат паметта на падналите войници.

Международният конкурс за детски рисунки носещ името на Надя Рушева, медиахолдинг «Стандарт» (България) и «Социален навигатор» МИА «Русия днес» през 2017-2018 учредиха конкурса «140 години заедно. Русия-България» за студенти от творчески висши учебни заведения и средни специални училища на Русия и България.

В каталога са представени най-добрите творби на художници посветени на България и на паметните битки за нейното освобождение.

Със своите произведения участниците в проекта са показали смелостта на войниците, солидарността на братските народи и са изразили уважение към подвига в името на мира.

«Молитва»

100х50, 100х70, 100х50 см, триптих
холст/масло/акрил/поталь
2018

Григорова Елизавета
16 лет
Москва, ГАОУ «Школа №548 «Царицыно»

Praying

oil, acrylic and gold leaf on canvas
triptych, 100x50 cm, 100x70cm, 100x50cm, 2018
Yelizaveta Grigorova, 16. Tsaritsyno School No. 548, Moscow

«Что для вас вера? А что такое вера для солдата на поле битвы?

Люди верят в солдат и их командующих, когда они передают им ответственность защищать страну. Воюющие сами спасают свои семьи, свой народ, защищают родину. Их внутренняя сила поддерживает их, заставляет идти дальше, снова и снова подниматься с колен и идти воевать. Если не они защитят нас от врагов, то кто же?

Не только внутренняя сила воинов подталкивает их на подвиги. Когда народ верит в своих солдат, они становятся в разы сильнее и увереннее в своей победе.

На картине изображены генерал Фёдор Фёдорович Радецкий и двое солдат, как собирательный образ его сорокатысячного войска».

«Молитва»

100х50, 100х70, 100х50 см, триптих
платно/масло/акрил/потал
2018

Григорова Елизавета
16 годишна
Москва, ГАОУ (държавно автономно образователно учреждение) «Училище №548 «Царицино»

«Какво за вас е вярата? А какво е това вяра - за един войник на бойното поле?

Хората вярват във войниците и командири им, когато им предават отговорността да защитават страната. Воюващите сами спасяват своите семейства, своя народ, защитават родината си. Тяхната вътрешна сила ги поддържа, заставя ги да вървят напред, да се вдигат отново и отново и да отиват да воюват. Ако те не ни защитят от враговете, то тогава кой?

Не само вътрешната сила на воините ги повдига за техните подвизи. Когато народът вярва в своите войниците, те стават много пъти по-силни и по-уверени в своята победа.

На картината са изобразени генерал Федор Федорович Радецкий и два войника, като събирателен

«Белый генерал»

холст/масло,
60x80 см, 2018

Шестакова Мария
16 лет
Москва, ГАОУ «Школа №548 «Царицыно»

White General, oil on canvas, 60x60 cm, 2018
Maria Shestakova, 16.
Tsaritsyno School No. 548, Moscow.

«Скобелев – Белый генерал – и его армия стоят в поле, ожидая боя. Они не знают, что будет: победа, проигрыш, или даже смерть. Но, несмотря на неопределенность, они
готовы сражаться за освобождение братского народа».

«Белият генерал»

платно/масло, 60x80 см, 2018

Шестакова Мария
16 годишна

Москва, ГАОУ (държавно автономно образователно учреждение) №548 «Царицино»

«Скобелев - Белият генерал - и неговата армия стоят на полето в очакване на боя. Те не знаят какво ще бъде: победа, загуба или дори смърт. Но независимо от тази неопределеност, те са готови да се сражават за освобождението на братския народ».

«Мавзолей Святого Георгия»

Марина Сакарска
6 лет, детский сад «Солнце»

St. George's Mausoleum

Marina Sakarska
6, Solntse Kindergarten

Православная часовня – Мавзолей Святого Георгия, в котором хранятся останки героев Плевенской эпопеи. Рисунок был утвержден как изображение почтовой марки, выпущенной к 140-летию Плевенской эпопеи».

«Манзолей «Свети Георги», Марина Мариянова Сакарска, 6 години, Детска градина «Слънце».»Православният параклис – манзолей «Свети Георги», който опази костите на руските и българските герои от Плевенската епопея. Рисунката бе валидирана като пощенска марка за 140-годишнината от Плевенската епопея».

«Генерал Столетов»

Дана Цакова
10 лет

General Stoletov

Dana Tsakova
10

«Генерал Столетов»

Дана Калоянова Цакова
10 години

«Бегущие в бой»
150x80 см
холст/масло
2018

Федорова Анна
16 лет
Москва, ГАОУ «Школа №548 «Царицыно»

Charging Into Battle
oil on canvas, 190x80 cm, 2018
Anna Fyodorova
16. Tsaritsyno School No. 548, Moscow.

«Война - страшное, трагическое событие. Солдатам нужна колоссальная поддержка со стороны своих близких, со стороны своей родины. Русско-турецкая война была борьбой за свободу. Страшна сама мысль о том, что идешь на погибель. Ради чего? Ради Родины, отца и матери, детей, друзей, да и вообще - ради мира во всём мире.

При создании своей работы я стремилась сделать динамичную композицию, чтобы передать зрителю воинский, патриотический дух солдата, его непоколебимость в решении принести себя в жертву во имя мира».

«Бягащи в бой»
150x80 см
платно / масло
2018

Федорова Анна
16 годишна
Москва, ГАОУ (държавно автономно образователно учреждение) «Училище №548» Царицино»

«Войната е страшно, трагическо събитие. На войниците е нужна колосална подкрепа от страна на своите близки, от страна на своята родината. Руско-турската война е била борба за свобода. Страшна е самата мисъл, че отиваш на смърт. Заради какво? Заради родината, бащата и майката, децата, приятелите и въобще – заради мира в целия свят.

При създаването на моята творба, аз се стремих да направя динамична композиция, за да предам на зрителя воинския, патриотическия дух на войника, неговата непоколебимост в решението да се жертва в името на мира».

«В Балканах»
60x80 см, холст/масло, 2018

Ершова Мария
16 лет, Москва, ГАОУ «Школа №548 «Царицыно»

In the Balkans, oil on canvas, 60x80 cm, 2018
Maria Yershova, 16. Tsaritsyno School No. 548, Moscow

«Перевал Шипка идёт по узкому отрогу главного Балканского хребта, постепенно повышаясь до горы святого Николая. Позиция, занятая русскими войсками на Шипке, совершенно не соответствовала тактическим требованиям: единственная её выгода состояла в её малодоступности. Растянувшись на несколько верст в глубину, по крайне узкому (25-30 саженей) гребню, она подвергалась на всём своём протяжении перекрёстному огню с соседних господствующих высот, не представляя ни естественных прикрытий, ни удобств для перехода в наступление. При всём том, в силу стратегических требований, необходимо было во что бы то ни стало удерживать этот проход».

«На Балканите»
60x80 см, платно/масло, 2018

Ершова Мария
16 годишна
Москва, ГАОУ (държавно автономно образователно учреждение) №548 «Царицино»

«Проходът Шипка минава по тесен ръб на главния балкански хребет, издигайки се постепенно до планината Свети Никола.

Позицията, заета от руските войски на Шипка, съвсем не е съответствала на тактическите изисквания: единствената изгода е била нейната недостъпност.

Разгъната на няколко версти в дълбочина, по крайно тесен (25-30 сажена) гребен, тя е била подложена по цялата си дължина на кръстосан огън от съседните господстващи върхове, без естествени прикрития и без възможност за преход в атака. При всичко това, поради стратегически изисквания, е било необходимо на всяка цена да удържат този проход».

«Убиенные»
холст/масло
90x60 см
2016

Михайлов Максим
16 лет
Москва, ГАОУ «Школа №548 «Царицыно»

The Slain, oil on canvas, 90x60 cm, 2016
Maxim Mikhailov, 16. Tsaritsyno School No. 548, Moscow

«Самое страшное в любой войне – оценивать потери, осознавать, какой ценой обретается свобода. Жизнь коротка, жизнь бесценна. К сожалению, мы осознаем это под конец».

«Убитите»
платно/масло
90x60 см
2016

Михайлов Максим
16 годишен
Москва, ГАОУ (държавно автономно
образователно учреждение) «Училище №548 «Царицино»

«Най-страшното във всяка война е да се оценят загубите, да се осъзнае каква е цената на свободата. Животът е кратък, животът е безценен. За съжаление, ние разбираме това накрая».

«Будет гроза»
120x80 см, холст/масло, 2018

Пушкина Елизавета
16 лет
Москва, ГАОУ «Школа №548 «Царицыно»

Storm on the way, oil on canvas, 120x80 cm, 2018
Yelizaveta Pushkina, 16. Tsaritsyno School No. 548, Moscow

«Моя работа посвящена юбилею освобождения Болгарии от Османской империи. На ней изображен молодой солдат, наклонившейся к своему сослуживцу, в грудь которого только что прилетала вражеская пуля. Тучи сгущаются, а вместе с ними крепчает страх солдата, он остался совсем один. Слышны крики турецких войск. Будет гроза».

«Ще има буря»
120x80 см, платно/масло, 2018

Пушкина Елизавета
16 годишна
Москва, ГАОУ (държавно автономно
образователно учреждение) «Училище №548 «Царицино»

«Моята картина е посветена на годишнината от освобождението на България от Османската империя. На нея е изобразен млад войник, който се навел над свой съслуживец, чиято гръд е току що е пронизана от вражески куршум.

Облаците се сгъстяват, а заедно с това страхът на войника става все по-силен, той остава напълно сам.Чуват се виковете на турските войски. Ще има буря».

«В окопе»
холст/масло, 40x100 см, 2018
Ивлева Олеся
16 лет, Москва, ГАОУ «Школа №548 «Царицыно»

The Trench, oil on canvas, 40x100 cm, 2018
Olesya Ivleva, 16. Tsaritsyno School No. 548, Moscow

«Картина «В окопе» была написана в честь юбилея освобождения Болгарии. В период зимы отстаивать Шипку было особенно трудно: метели и морозы на вершинах гор особенно ощутимы. Сильно сказывался холод на состоянии солдат, сидевших в окопах. Я изобразила именно этот момент сражений, показывая через этот сюжет силу духа, сплоченность и верность русской и болгарской армии. Даже когда товарищей убивают на поле боя и в окопе остаются только два солдата, они не сдаются, а только сильнее становится их целеустремленность и сосредоточенность. Ведь пока хоть кто-то жив, надежда и вера не угасает. Чтобы отобразить эмоции героев, я использовала контрастные тона, разделяющие картину на холодные снежные поля и окоп, где еще теплится жизнь. Пейзаж создан почти абстрактным, но лица выписаны подробно и детально, что подчеркивает значение каждого из солдат в решающем бою».

«В окопа»
платно/масло, 40x100 см, 2018

Ивлева Олеся
16 годишна, Москва, ГАОУ (държавно автономно образователно учреждение) №548 «Царицино»

«Картината «В окопа» е нарисувана в чест на годишнината от освобождението на България. През зимата защитата на Шипка е била особено трудна: виелици и студове по върховете на планината са особено осезаеми. Силно е влиял студът на състоянието на войниците седящи в окопите. Аз изобразих именно този момент в сраженията, показвайки чрез този сюжет силата на духа, сплотеността и верността на руската и българската армии. Дори когато убиват другарите на бойното поле и само два войника остават в окопа, те не се предават, а тяхната целеустременост и съсредоточеност стават само по-силни. Защото докато все още някой е жив, надеждата и вярата не угасват. За да изобразя емоциите на героите аз използвах контрастни тонове, разделящи картината на студени снежни полятите и окопа в който все още тлее живот. Пейзажът е създаден почти абстрактно, но лицата са изобразени подробно и детайлно, което подчертава значението на всеки войник в решаващия бой».

«Spiritum»
холст/бумага/акрил, 110x110 см, 2015
Скубачевский Глеб
МГАХИ им. В. И. Сурикова

Spiritum
acrylic on canvas, paper, 110x110 cm, 2015
Gleb Skubachevsky
Surikov Moscow Art Institute, Moscow

«Spiritum»
платно /хартия/акрил, 110x110 см, 2015
Скубачевский Глеб
МГАХИ (Държавен московски академически художествен институт за изкуство) «В.И. Суриков»

Предоставлено

ASKERI GALLERY

«Шипкинский перевал»

60x40 см , холст/масло, 2017
Работа написана на пленэрном выезде

Стацевич Анастасия
27 лет, Москва, МГАХИ им. В. И. Сурикова

Shipka Pass, oil on canvas, 60x40 cm, 2017. Plein air painting
Anastasia Statsevich. Surikov Moscow Art Institute, Moscow

«Необычайно красива природа Шипки, величественна. Виды, которые открываются с Шипкинского перевала на 360 градусов, необъятное небо над головой не оставляют равнодушным! В какую сторону ни повернись, всюду готовый сюжет для картины. Но эта земля до сих пор хранит в себе память о кровопролитном сражении, о большой отваге и доблести русских и болгарских воинов».

«Шипченския проход»

60x40 см, платно/маслени бои, 2017
картината е рисувана в пленерни условия

Стацевич Анастасия
МГАХИ (Държавен московски академически художествен институт за изкуство) «В.И. Суриков»

«Природата на Шипка е необичайно красива, величествена. Видовете, които се откриват от прохода Шипка на 360 градуса, необятното небе над главата не те оставят равнодушен! В която и посока да се обърнеш – навсякъде готов сюжет за картина. Но тази земя до ден днешен пази в себе си спомена за кръвопролитно сражение, за голямата храброст и доблест на руските и българските воини».

«В старом Пловдиве»

60x50 см, холст/масло, 2017
Работа написана на пленэрном выезде

Стацевич Анастасия
27 лет, Москва, МГАХИ им. В. И. Сурикова

Old Plovdiv, oil on canvas, 60x50 cm, 2017. Plein air painting
Anastasia Statsevich. Surikov Moscow Art Institute, Moscow

«Город Пловдив вырос на семи холмах, но до наших дней сохранились только три из них. Один из них называют «холм освободителя», на его вершине установлен памятник советскому солдату «Алёша». Рядом с городом Пловдив состоялось одно из завершающих сражений русско-турецкой войны. Не смотря на множественные захваты, разрушения и землетрясения, город отстраивают, развивают и поддерживают до сих пор. Очень приятно прогуляться по живописным средневековым улочкам старого города!»

«В стария Пловдив»

60x50 см, платно/масло, 2017
картината е рисувана в пленерни условия

Стацевич Анастасия
МГАХИ (Държавен московски академически художествен институт за изкуство) «В.И. Суриков»

«Град Пловдив е израснал на седем хълма, но до днес са оцелели само три от тях. Един от тях го наричат «хълм на освободителя», на върха му е установен паметник на съветските войници «Альоша».

Близо до града Пловдив е станало едно от последните сражения по време на руско-турска война. Въпреки че много пъти е покоряван, имал е разрушения и земетресения, но градът се възстановява, развива и поддържа и днес. Много е приятно да се разходиш по живописните средновековни улички на стария град!»

«Генерал Радецкий возглавляет защитников Шипки»
Магдалена Миленова
Национальная школа искусств «Панайот Пипков», Плевен

General Radetsky leads Shipka defenders
Magdalena Milenova
Panayot Pipkov National School of Arts, Pleven

«Генерал Радецси води подкреплението на защитниците на Шипка»
Магдалена Миленова
Национално училище по изкуствата « Панайот Пипков», Плевен.

«Бой за южный подступ к Шипке 11 августа (23 августа)»

Ерошкин Фёдор
9 лет, пос. Совхоза им. Ленина
МБУК «Центр культуры пос. Совхоза им. Ленина»

«Я очень люблю рисовать, особенно на военную тему, там где есть армия, где пушки, где сражения. Мне нравится история России и наши военные Победы. Я восхищен смелостью и храбростью русских и болгар, хотя у них был серьёзный противник. У турок было много солдат, но мы все равно их победили, помогли болгарам защитить их землю, а то бы там сейчас была Турция, а Болгарии не было бы. Болгары наши братья, они славяне. Я очень рад, что нарисовал рисунок о том, как мы сражались на перевале Шипка 140 лет назад».

Battle for Southern Approach to Shipka on August 11 (August 23)
Fyodor Yeroshkin
9. Culture Center of Lenin State Farm village

«Боят за южния подстъп към Шипка на 11 август (23 август)»

Ерошкин Федор
9 годишен, селище на «Совхоз «Ленин»
МБУК (Общинско бюджетно учреждение на култура) «Център на културата на селище «Совхоз «Ленин»

«Много обичам да рисувам, особено на военна тема, там където има армия, където са оръдията, където са сраженията. Харесва ми историята на Русия и нашите военни победи. Възхитен съм от смелостта и мъжество на руснаците и българите, въпреки че те са имали сериозен противник. Турците са имали много войници, но ние все пак сме ги победили, помогнали сме на българите да защитят своята земя, а иначе там сега щеше да бъде Турция, а България нямаше да я има. Българите са наши братя, те са славяни. Аз много се радвам, че нарисувах картина за това, как ние сме се сражавали на Шипченския проход преди 140 години».

«Генерал Гурко входит в Софию»
Максим Монев
10 лет, художественная школа «Колорит»

General Gurko enters Sofia
Maxim Monev
10, Kolorit Arts School

«Генерал Гурко влиза в София»
Максим Монев
10 години, Арт школа «Колорит»

«Оборона Шипки»
30x40 см, тонированная бумага/темпера, 2017

Анна Чекушкина
14 лет, Москва, ГБОУ «Школа №1592»

Battle of Shipka Pass
tempera on tinted paper, 30x40 cm, 2017
Anna Chekushkina, 14. School No. 1592, Moscow

«Оборона Шипки — долгое и кровопролитное сражение, которое можно считать переломным моментом Русско-турецкой войны 1877—1878 гг. и наиболее значимым событием для Болгарии и России. Это сражение — символ мужества и стойкости русского и болгарского народа, поэтому оно не может остаться незамеченным или быть забытым».

«Отбраната на Шипка»
30x40 см, тонирана хартия/темпера, 2017

Анна Чекушкина
14 годишна
Москва, ГБОУ (държавно бюджетно
образователно учреждение) «Училище №1592»

«Отбраната на Шипка е дълго и кръвопролитно сражение, което може да се смята за повратен момент в руско-турската война от 1877-1878 година и най-значимо събитие за България и Русия. Това сражение е символ на мъжеството и издържливостта на руския и българския народ, затова то не може да остане незабелязано или да бъде забравено».

«Воспоминание генерала Скобелева о сражении под Шипкой»
42x59,4 см, уголь/тонированная бумага, 2018

Иванова Анастасия
13 лет, ГБУДО ДХШ «Солнцево» г. Москвы

General Skobelev's Memories of the Battle of Shipka
charcoal on tinted paper, 42x59.4 cm, 2018
Anastasia Ivanova, 13.
Solntsevo Children's Art School, Moscow

«На моем рисунке изображен генерал Михаил Скобелев, вспоминающий сражение под Шипкой. Мне захотелось его изобразить, потому что он был одним из главных героев этого сражения. Мне кажется, когда он вспоминал об этой битве, у него возникали разные чувства. Грусть - когда думал о своих погибших товарищах. Радость - когда вспоминал момент наступления победы. Я попыталась изобразить его именно таким – неоднозначным, задумчивым, даже немного сентиментальным. На заднем плане я изобразила гору Шипку и в левой стороне сцены сражения - воспоминания. Я считаю генерала Михаила Скобелева очень отважным, сильным и смелым человеком, он никогда не сдается и стремится к победе. Именно поэтому для меня было большой честью изобразить портрет этого удивительного смелого человека».

«Споменът на генерал Скобелев за битката при Шипка»
42x59,4 см, въглен/тонирана хартия, 2018

Иванова Анастасия
13 годишна

Държавно бюджетно образователно учреждение
за допълнително образование Детска художествена
школа «Солнцево» гр. Москва

«На моята рисунка е изобразен генерал Михаил Скобелев, спомнящ си битката при Шипка. Поисках да го изобразя, защото той е бил един от главните герои на това сражение. Струва ми се, че когато той си е спомнял за тази битка, той е изпитвал различни чувства. Тъга - когато си е мислил за изгубените другари. Радост - когато си е спомнял за моментът на приближаване на победата. Аз се опитах се да го изобразя точно такъв - неоднозначен, замислен, дори малко сантиментален. На заден план изобразих планината Шипка, а от лявата страна на сцената на сражението - спомени. Смятам че генерал Михаил Скобелев е много мъжествен, силен и смел човек, той никога не се предава и се стреми към победа. Ето защо беше голяма чест за мен да изобразя портретът на този невероятно смел човек».

«Решающая битва»
бумага/гуашь, 42x59,4 см, 2017

Щербаков Илья
11 лет, г. Касимов, Рязанская область
МБУ ДО «Касимовская ДХШ»

Decisive Battle, gouache on paper, 42x59.4 cm, 2017
Ilya Shcherbakov
11. The Kasimov Children's Art School, Kasimov, Ryazan Region

«На своем рисунке я изобразил события, произошедшие в 1877 году в горной местности в Болгарии между русскими, болгарскими и турецкими войсками. Я хотел показать героизм и отвагу русских и болгар, до последнего защищавших родные земли от ненасытного врага. Для солдат Шипка стала символом освобождения от турецкого ига. Картина выполнена в ярких красках, позволяющих различать солдат, воюющих между собой. А природа изображена в более мягких тонах, что создает контраст между боевыми действиями и природой, окружающей место боя».

«Решаваща битка»
хартия/гваш, 42x59.4 см, 2017

Щербаков Илия
11 годишен, гр. Касимов, област Рязан
Общинско бюджетно учреждение за допълнително
обучение на деца
«Касимовска детска художествена школа»

«На моята рисунка аз съм изобразил събития, случили се през 1877 г. в планинска местност в България между руски, български и турски войски. Аз исках да покажа героизма и храбростта на руснаците и българите, защищаващи до последния човек родните си земи от ненаситния враг. За войниците Шипка е станала символ на освобождението от турското робство. Картината е нарисувана в ярки цветове, които позволяват да се различават войниците, воюващи един срещу друг. А природата е изобразена в по-меки тонове, което създава контраст между бойните действия и природата, окръжаваща бойното поле».

«Их нет»

150x95 см, холст/масло, 2018

Колобанов Захар
Москва, ГАОУ «Школа №548 «Царицыно»

Not Here, oil on canvas, 150x95 cm, 2018
Zakhar Kolobanov. Tsaritsyno School No. 548. Moscow

«Первая из возникающих интерпретаций сюжета моей картины крайне проста и стандартна: девушка с ребенком встречают возвратившегося с войны мужа, однако я пытался без использования однозначных и топорных визуальных приемов и метафор дать показать, что ни девушки, ни ребенка на картине нет – они не дожили до конца войны. Об этом свидетельствует пустой и отрешенный взгляд солдата, словно не видящего своих родных. Но, не смотря на трагизм ситуации, девушка изображена мягкой, ее радость выжившему мужу просвечивает сквозь мертвенное спокойствие. Этот сюжет помог мне задуматься о том, как часто мы все оказываемся не в состоянии воспринять заботу и любовь близких нас людей. Многие из тех, кто не ощущает любви, любимы более тех, кто себя любимым считает, и порою мы сами в своем сознании умертвляем своих близких, утверждая после, что не чувствуем их любви. Работа выполнена маслом, на холсте размером 150x95 см. Я решил, что подобный формат даст мне оптимальное количество возможностей для выражения своей мысли, масляные краски выбраны мной как наиболее удобный, универсальный и многофункциональный материал. Надеюсь, что у меня получилось задержать взгляд зрителя на своей работе и передать ему свои переживания».

«Тях ги няма»

150x95 см, платно/масло, 2018

Колобанов Захар
Москва, ГАОУ (държавно автономно образователно учреждение) «Училище №548 «Царицино»

«Първата от възникващите интерпретации на сюжета на моята картина е много проста и стандартна: жена с дете посрещнат мъжът, върнал се от войната, но аз се опитвах, без използването на еднозначни и груби визуални похвати и метафори да покажа,че и жената, и детето ги няма на картината – те не са доживяли до края на войната. За това свидетелствува празният и отвлечен поглед на войника, сякаш той не вижда своите близки. Но, въпреки трагизма на ситуацията, жената е изобразена мека, нейната радост за оцелелия и мъж просветва през мъртвешко спокойствие.

Този сюжет ми помогна да се замисля колко често ние всички не сме в състояние да възприемем грижата и любовта на близките за нас хора. Много от тези, които не усещат любовта, са обичани повече от тези, които се смятат за любими и понякога ние сами в нашето съзнание умъртвяваме своите близките, а после твърдиме, че не чувстваме тяхната любов.

Картината е нарисувана с маслени бои, върху платно с размер 150x95 см. Реших, че подобен формат ще ми даде оптимално количество възможности за изразяване на своите мисли. Маслените бои са избрани от мен като най-удобен, универсален и многофункционален материал.

Надявам се, че се получи да задържа погледа на зрителя върху моята творба и да му предам моите преживявания».

«Wasted land»

холст/масло, 70x100 см, 2018

Сергеева Анастасия
17 лет, Москва, ГАОУ «Школа № 548 «Царицыно»

Wasted Land, oil on canvas, 70x100 cm, 2018
Anastasia Sergeyeva, 17
Tsaritsyno School No. 548, Moscow

«Название картины – аллюзия на произведение Т.С. Элиота «The wasted land». На картине изображены три человека, которые несут умершего на захоронение после битвы при Шипке. Как и в поэме, люди и их окружение изображены условно. Часы в руке раненого – важный акцент. А кладбище (или церковь) вдалеке – единственное место, куда каждый дойдёт. Причём это единственное место в композиции, которое не бесплодно. Этот приём подчеркивает низменность и неизбежность страданий на земле и одновременно является ещё одной отсылкой к поэме Т.С. Элиота. Дорога к кладбищу напоминает реку. Работа символизирует жизненный путь, который каждый из нас проходит по-своему: кто-то будет идти уверенно, кто-то - сомневаясь, кто-то дойдет сам, а кого-то донесут. Но еще много-много солдат, раненых и убитых остаются в полях после боя».

«Изгубена земя» («Wasted land»)

платно / масло, 70 x 100 см, 2018

Сергеева Анастасия
17 годишна
Москва, ГАОУ (държавно автономно
образователно учреждение) №548 «Царицино»

«Названието на картината е алюзия към произведението на Т.С. Елиът «Пустата земя « («The wasted land»). На картината са изобразени три човека, които носят убития след битката при Шипка за да го погребат. Както и в поемата, хората и тяхното окръжение са изобразени условно. Часовникът в ръката на ранения човек – това е важен акцент. А гробище (или църква) в далечината – това е единственото място, където всеки ще стигне. Това е единственото място в композицията, което не е безплодно. Тази прием подчертава неизменния характер и неизбежността на страданията на земята и в същото време означава още една референция към поемата на Т.С. Елиът. Пътят до гробището прилича на река. Творбата символизира жизнения път, който всеки от нас преминава по свой начин: някой ще ходи уверено, някой съмнявайки се, някой ще стигне сам, а някой ще бъде донесен. Но още много, много войници, убити и ранени, остават на полята след боя».

«Стена»
холст/масло, 60x80 см, 2018

Соколов Геннадий
Москва, ГАОУ «Школа №548 «Царицыно»
руководитель Художественной школы

The wall
oil on canvas, 60x80 cm, 2018

Gennady Sokolov
head of the Art School at Tsaritsyno School No. 548, Moscow

«Стена хранит в себе прикосновения рук строителей. Стена - немой свидетель исторических событий, которые происходили в период ее существования.

Стена - это часть единого целого, архитектурного сооружения, воплощённого замысла художника в камне.

Стена хранит в себе тепло и энергию людей, которых она спасала от холода, непогоды и врагов.

Невозможно, используя современные технические средства, получить весь спектр хранимой информации в камне, можно только почувствовать и представить, мысленно переносясь во времени, и ощутить тонкие вибрации тех событий, которые происходили рядом с этими стенами».

«Стена»
платно/масло, 60x80 см, 2018

Соколов Генадий
Москва, ГАОУ (държавно автономно образователно учреждение) «Училище №548 Царицино»
ръководител на Художествена школа

«Стената пази в себе си докосването на ръцете на строителите.

Стената е ням свидетел на историческите събития, които са се случили по време на нейното съществуване.

Стената - това е част от общото цяло, архитектурно съоръжение, замисъл на художника въплътен в камъка.

Стената пази в себе си топлината и енергията на хората, които тя е спасявала от студа, от лошото време и враговете.

Не е възможно, използвайки съвременни технически средства, да се получи целия спектър от информация, съхранявана в камъка, може само да се почувства и да се представи, пренасяйки се мислено във времето, и да се усетят най-фините вибрации на събитията, които са ставали близо до тези стени».

«Шипка. 1877»

холст/масло, 80х80 см, 2018

Гудович Наталья
23 года, Москва, МГАХИ им. В.И. Сурикова

Shipka. 1877, oil on canvas, 80x80 cm, 2018
Natalya Gudovich, 23, Surikov Moscow Art Institute, Moscow

Снежные горы, бескрайние просторы чистого, ослепительного снежного покрова. Под этим волшебным одеялом – политые свежей кровью русских, болгарских и турецких солдат земля и камни горного перевала Шипка, где только что произошли ожесточенные бои за освобождение болгарского народа от ига Османской империи. Изнурительным был пост, дозор, который несли оставшиеся на Шипке – каждый день в лазарет поступало более 400 заболевших и обмороженных солдат. Перевал охраняли во избежание повторного нападения со стороны турок. Долгие снежные дни проходили один за другим, но враг так и не появлялся на горизонте.

О чем думали солдаты, стоящие в снежных горах? О наступлении весны, тепла? О своем доме, о родных? Вспоминали ли они свое прошлое, свое детство, когда перед их глазами стояла снежная пелена, мороз проникал под кожу и пронизывающий ветер заставлял терять последнюю надежду на возвращение отсюда, с Шипкинского перевала, в родные края? Когда мы задаем себе эти вопросы, мы гораздо острее представляем себе подвиг, который совершили русские и болгарские солдаты на Шипке в 1877-м.

«Шипка. 1877»

платно/масло, 80х80 см, 2018

Гудович Наталия
23 годишна, МГАХИ (Държавен московски академически художествен институт за изкуство) «В.И. Суриков»

Снежни планини, безкрайни простори покрити с чисто, ослепително снежно покривало. Под това вълшебно одеяло – полетите със свежата кръв на руски, български и турски войници земя и камъни на Шипченския проход, където току-що са се водили ожесточени боеве за освобождението на българския народ от игото на Османската империя. Изнурителен е бил поста, караула на който са стояли останалите на Шипка - всеки ден в лазарета са доставяли повече от 400 болни и замръзнали войници. Проходът са охранявали, за да се избегне повторно нападение от страна на турците. Дълги снежни дни са минавали един след друг, но врагът така и не се е появявал на хоризонта.

За какво са мислели войниците, стоящи в снежните планини? За настъпването на пролетта, на топлото? За своя дом, за близките си? Спомняли ли са своето миналото, своето детството, когато пред очите им е била снежна пелена, студът е проникнал под кожата и пронизващият вятър ги е накарвал да губят последната надежда да се върнат от тук, от прохода Шипка в родния си край? Когато ние си задаваме тези въпроси, ние много по-остро си представяме подвига, който са извършили руските и българските войници на Шипка през 1877 година.

«Перевал Шипка»
холст/масло, 40x80 см, 2018

Соколов Геннадий Владимирович
Москва, ГАОУ «Школа №548 «Царицыно»
руководитель Художественной школы

Shipka Pass, oil on canvas, 40x80 cm, 2018
Gennady Sokolov, headmaster of Artschool
Tsaritsyno School No. 548, Moscow

«Шипка. Это святое место, где наши земляки защищали свободу болгарского народа.

Перевал вызывает ни с чем не сравнимые, волнительные и глубокие ощущения. Создается такое впечатление, что каждая травинка, каждый камень, каждое облачко имеет свою душу, соединенную в одно единое целое с историческим контекстом этого места — перевала Шипка».

«Проход Шипка»
платно/масло, 40x80 см, 2018

Соколов Генадий Владимирович
Москва, ГАОУ (държавно автономно образователно учреждение) №548 «Царицино»
ръководител на художественото училище

«Шипка. Това е свято място, където нашите сънародници са защитавали свободата на българския народ.

Проходът буди несравними, вълнуващи и дълбоки усещания. Създава се такова впечатление, че всяка тревичка, всеки камък, всяко облаче има своя собствена душа, съединена в едно цяло с историческия контекст на това място - Шипченския проход».

«Память о погибших при Шипке»
42x59,4 см, бумага/акварель, 2017
Милько Наталья
15 лет, Москва, ГБОУ Школа 1955

Memory of the victims at Shipka
42x59,4 cm, paper / watercolor, 2017
Milko Natalia
15, Moscow, School 1955

Памет на жертвите в Шипка
42x59,4 см, хартия / акварел, 2017
Милко Наталия
15 години, Москва, GBOU School 1955

«В засаде»
85х65 см, холст/масло, 2018

Гусева Анастасия
16 лет, Москва, ГАОУ «Школа №548 «Царицыно»

Ambush, oil on canvas, 85x65 cm, 2018
Anastasia Guseva, 16. Tsaritsyno School No. 548, Moscow

«1877 год. Битва при Шипке. Российские солдаты, ожидая подкрепления, из последних сил сдерживают натиск турецкой армии. В своей работе я хотела показать сплоченность и самоотверженность русских и болгарских солдат. Несмотря на то, что их меньше, они все равно отправляются в свой последний бой, отсюда и колорит работы – огненно-желтое небо, объятые закатным пламенем горы.

Трое солдат, которые заманили врага в ловушку, жертвуют собой во имя общей победы».

«В засада»
85х65 см, платно/масло, 2018

Гусева Анастасия
16 годишна, Москва, ГАОУ (държавно автономно образователно учреждение) №548 «Царицино»

«1877 година. Битката при Шипка. Руските войници, очакващи подкрепление, с последни сили сдържат натиска на турската армия. В моята работа исках да покажа единството и самоотверженоста на руските и българските войници. Въпреки че те са по-малко, те все пак тръгват в своя последен бой, оттук идва и колорита на моята работата - огнено-жълто небе, прегърнати от пламъка на залеза планини.

Трима войници, които примамват врага в капан, се жертват в името на общата победа».

«Битва при Шипке»
бумага/тушь/гуашь, 40х55 см, 2018

Алексеева Софья
15 лет, Москва, ГАОУ «Школа №548 «Царицыно»

Battle of Shipka Pass
ink and gouache on paper, 40x55 cm, 2018
Sofya Alekseyeva, 15. Tsaritsyno School No. 548, Moscow

«Война затрагивает каждого, опустошает дома, разрывает семьи. Жестокость, бесчеловечность, кровь, смерть - все это про войну.

Оборона Шипки является ключевым событием в войне 1877-78 годов. Отвага русских войск и болгарских ополченцев достойна восхищения. Защита своей родины, народа стала их главной целью, главной задачей.

Война беспощадно меняет людей, затрагивает каждого. Живет в памяти человека до конца его дней...

В своей работе я использовала два основных цвета: красный и черный. Красный символизирует огонь и ярость, черный же символизирует тьму и разрушение, так тесно связанные с ужасом войны».

«Битката при Шипка»
хартия/мастило/гваш, 40х55 см, 2018

Алексеева София
15 годишна, Москва, ГАОУ (държавно автономно образователно учреждение) «Училище №548 «Царицино»

«Войната засяга всеки, опустошава домове, разкъсва семейства. Жестокост, безчовечност, кръв, смърт – всичко това е свързано с войната.

Отбраната на Шипка е ключово събитие във войната от 1877-78 година. Храбростта на руските войски и българските опълченци заслужава възхищение. Защитата на своята родина, на народа е станала тяхната главна цел, главна задача.

Войната безпощадно променя хората, засяга всекиго. Живее в паметта на човека до края на дните му...

В моята творба аз съм използвала два основни цвята: червен и черен. Червения символизира огъня и яростта, черния символизира тъмнина и разрушение, така тясно свързани с ужаса на войната».

«На пути к Балканам»
холст на картоне/масло, 40x50 см, 2018
Базарова Дженнет
15 лет, Москва, ГАОУ «Школа №548 «Царицыно»

«On the way to the Balkans»
oil on canvas on cardboard, 40x50 cm, 2018
Bazarova Jennett
15, Tsaritsyno School No. 548, Moscow

«На път за Балканите»
платно върху картон / масло, 40x50 см, 2018
Базарова Дженнет
16 годишна, Москва, ГАОУ (държавно автономно образователно учреждение) №548 «Царицино»

«Шипкинский перевал»
акварель/бумага, 42x59,4 см, 2017

Осипова Софья
15 лет, Москва, ГБОУ «Школа №1955»

Shipka Pass, watercolor on paper, 42x59.4 cm, 2017
Sofya Osipova, 15. School No. 1955, Moscow

«21 - 26 августа 1877 года состоялась героическая битва за Шипкинский перевал, в которой участвовали русские солдаты и болгарское ополчение. Вдохновившись историей и побывав на месте битвы, нельзя было не написать горные массивы, на которых 140 лет назад бок о бок сражались и держали оборону братские народы, с натуры».

«Шипченски проход»
акварел/хартия, 42x59.4 см, 2017

Осипова София
15 годишна, Москва
ГБОУ (държавно бюджетно образователно учреждение) «Училище №1955»

«На 21-26 август 1877 г. се е водила героичната битка за Шипченския проход, в който са участвали руски войници и българското опълчение.

Вдъхновена от историята и след посещението на мястото на битката, беше невъзможно да не нарисувам планинските вериги, на които преди 140 години един до друг са се отбранявали и сражавали братски народи, от натура».

«Вечная память»
фанера/бумага/картон/акрил
50x30x30 см, 2018

Акишина София
16 лет, Москва, ГАОУ «Школа №548 «Царицыно»

Eternal Memory, acrylic on cardboard, paper and plyboard
50x30x30 cm, 2018
Sofia Akishina, 16. Tsaritsyno School No. 548, Moscow

«140 лет прошло с Освободительной русско-турецкой войны 1877—1878гг. Летом 1877 года начался самый героический эпизод — защита Шипкинского перевала, в ходе которого отличился русский полководец М.Д. Скобелев. В честь этого события я решила воссоздать уменьшенную копию мемориала в память о павших солдат за освобождение Болгарии во время обороны перевала Шипка. Очень многие люди погибли за свою страну, положив в бою свои головы. Мы никогда не забудем это событие, поскольку все те люди боролись за нашу свободу, за наш край и для того, чтобы мы жили в добре и согласии».

«Вечна памет»
шперплат/хартия /картон/акрил
50x30x30 см, 2018

Акишина София
16 годишна
Москва, ГАОУ (държавно автономно
образователно учреждение) «Училище №548 «Царицино»

«140 години изминаха от Освободителната руско-турска война от 1877-1878 г. През лятото на 1877 година започва най-героичният епизод - защитата на Шипченския проход, по време на която се е отличил руският пълководец М.Д. Скобелев. В чест на това събитие реших да пресъздам умалено копие на паметника в памет на падналите войници за освобождението на България по време на отбраната на прохода Шипка. Много хора са загинали за своята страна и са паднали в боя. Никога няма да забравим това събитие, тъй като всички тези хора са се борили за нашата свобода, за нашият край и за да можем ние да живеем в мир и съгласие».

«140 лет битве при Шипке»
бумага/пастель, 30x40 см, 2017
Юдина Елизавета
13 лет, Москва, ГБОУ «Школа №1393 «РОСТ»

140th Anniversary of the Battle of Shipka Pass
pastel on paper, 30x40 cm, 2017
Yelizaveta Yudina, 13. ROST School No. 1393, Moscow

«Рисовать люблю с детского сада, в настоящее время я занимаюсь в детской школе искусств имени Балакирева. Предпочитаю графичные изображения, но в данном случае не смогла исполнить работу в моем любимом чёрном цвете, потому, что прошлым летом я со своей семьёй ездила отдыхать в Болгарию, и мне очень понравилась эта красивая страна. Я подружилась там с девушкой Стоянкой Николовой, и мы даже переписываемся с ней в социальных сетях. Эту картинку я посвятила нашей с ней дружбе».

«140 години от битката при Шипка»
хартия / пастел, 30x40 см, 2017

Юдина Елизавета
13 годишна
Москва, ГБОУ (Държавно образователно
учреждение) «Училище №1393 «РОСТ»

«Обичам да рисувам още от детската градина, а сега се занимавам в Детското художествено училище «Балакирев «.

Предпочитам графични изображения, но в дадения случай не можах да направя творбата в моят любим черен цвят, защото миналото лято пътувах със семейството на почивка в България, и на мен много ми хареса тази красива страна. Приятелих се там с едно момиче - Стоянка Николова, и ние дори си пишиме с нея в социалните мрежи. Тази картина аз посветих на нашето приятелство с нея».

Международный Конкурс детского рисунка имени Нади Рушевой
krysha-gallery.ru/konkurs-rusheva

«Социальный навигатор» МИА «Россия сегодня»
ria.ru/sn

Медиахолдинг «Стандарт»
standartnews.com